

EN

GAMMELDAGS MODERNE KVINDE

Af Helle Skjerk
NLP og psykoterapeut

RANDERS: Jeg havde et berigende besøg af Johanne forleden. Som barn drømte Johanne om at blive præstefru i Nord-Norge. Dengang vidste hun, at det var det bedste og største for hende, men tænkte at hun skulle helt til Nord-Norge for at få lov til at leve på den måde.

Årene er gået, og den barnlige drøm har i dag udviklet sig til den modne moderne kvindes drøm, som jeg her vil fortælle om.

Johanne er gift og har 2 piger i skolealderen. Hendes mand arbejder på fuldtid. Hun selv har ikke fast arbejde. Det meste af det, hun laver, får hun ikke nogen løn for.

Drømmen fra barndommen – præstefruen, der altid er parat og nærværende til at kunne drage omsorg for sine egne og dem, der har brug for hjælp, er blevet fulgt til døren.

Johanne er nærværende i at sørge for sin familie. Hjemmet er ikke finkæmmet for nullermænd, men vidner om aktivitet og kreativitet. Menneskene er i centrum og har plads til at udfolde sig der. Det er det, det handler om, for-

tæller Johanne. Ikke at der er rent og fint, men at vi laver noget sammen og giver hinanden plads.

Vi er ikke interesseret i et hjem, vi ikke kan leve i.

Johanne er uddannet fysioterapeut og har i kortere perioder haft fast arbejde som sådan. Men der går aldrig særlig lang tid. Så begynder hverdagene ikke at hænge sammen længere. Jeg bliver utilfreds med min egen indsats i familien, for vennerne og i lokalsamfundet. Jeg har flere gange været i den situation, at min mavefølelse siger nej, men samtidig siger min fornuft, at det er bedst at være fast tilknyttet arbejdsmarkedet.

I sådanne perioder har jeg oplevet, at jeg går langt over stregen for hvad jeg egentlig vil være med til. Ikke sært, at mange får stress eller bliver syge. Det er ikke fordi, jeg ikke holder af mit arbejde, men mere det, at der i øjeblikket er noget andet, der har mere brug for mig.

Da vi i sin tid købte hus, vidste vi, at vi ikke skulle købe noget, der var dyrere, end vi kunne nøjes med én indtægt. Vi vidste, at vi ville have børn, og det var vigtigt for os, at vi havde luft i økonomien til at være sammen.

Det, at jeg går hjemme, betyder meget for mig og hele

Brevkasse

■ Brevkassen om livet og hverdagen er et element i RandersWeekend

■ Har du spørgsmål til din aktuelle situation eller et emne, du ønsker berørt, kan du sende en mail til Helle Skjerk på helle@favnta.dk

min familie. Jeg har tid til at lære mine børn det, som jeg finder værdifuldt. Jeg har tid til at være mor på den måde, jeg gerne vil være mor. Jeg kan involvere mig i deres skole og fritidsinteresser. Samtidig kan jeg selv være med til at skabe aktiviteter hjemme og lokalt, som jeg tror er sunde og udviklende.

Andre synes nok, vi er lidt gammeldags, men måske er vi bare MEGET moderne. Vi har tid og kræfter til at være sammen, og vi tør være afhængige af hinanden!

Min drøm er på den måde gået i opfyldelse. Andre drømmer om noget andet. Jeg ønsker for alle, at de lytter til deres mavefølelse og finder mod til - og skaffer sig muligheder for at leve deres drøm.